

Ankestævning

I sagen

Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 29, 1 th
9000 Aalborg

mod

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1015 København K

anker Hans Kristian Pedersen herved personligt den af Vestre Landsrets 15. afdelings dom af den 7. oktober 2008 (B-0442-08). Den påankede dom lyder som følger:

Thi kendes for ret

Denne retssag afvises fra domstolene.

Sagsøgeren, Hans Kristian Pedersen, skal betale sagens omkostninger til sagsøgte, Kulturministeriet, med 26.950 kr.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostninger forrentes efter rentelovens § 8 a.

Meddelelser og forkyndelser til appellanten (mig) vedrørende sagen kan ske til Laserdisken, att: Hans Kristian Pedersen, Prinsensgade 38, 9000 Aalborg.

Det oplyses, at appelindstævnte for Vestre Landsret var repræsenteret af Kammeradvokaten v/K. Hagel-Sørensen, Vester Farimagsgade 23, 1606 København V.

Principal påstand:

Sagen hjemvises til landsretten til realitetsbehandling af indstævntes afvisningspåstand i forhold til den nedlagte påstand jfr. sagen om ophavsretslovens fortolkning, som den 14. marts 2008 blev henvist til landsretten af byretten jfr. retsplejelovens § 226, stk. 1.

Subsidiær påstand:

Indstævntes afvisningspåstand afvises, og hovedsagen antages til realitetsbehandling.

Under henvisning til retsplejelovens § 253 anmodes det om, at spørgsmålet om hjemvisning behandles særskilt og forlods. Nærværende ankestævning indeholder anbringender til støtte for hjemvisning. Vedrørende den subsidiære påstand henvises til påstandsdokument (bilag 43) og processkrift om hovedsagen og baggrunden for den (bilag 44), begge af 19. august 2008.

Sagsfremstilling

Hvis retssystemet skal give nogen mening, må retten forholde sig til det problem, en sagsøger vælger at gå til retten med. Det er nu engang sagsøgers problem, der foranlediger sagsøger til at anlægge en sag. Mens det nok er belejligt for en sagsøgt, at retten tager stilling til et mindre prekært problem, undergraver retssystemet sin egen betydning, når den vælger den løsning.

Vestre Landsret har jfr. den påankede dom på Kammeradvokatens opfordring forholdt sig til en ikke-eksisterende tvist i stedet for at forholde sig til den anlagte sag.

Det fremgår således ikke af dommen, at to forskellige kvalificerede fortolkninger af ophavsretslovens § 19 pålægger mig forskellige forpligtelser, som jeg har ret til at få afklaret. Det fremgår ikke engang af sagsfremstillingen, at der er to forskellige fortolkninger, og følgelig er de afgørende faktuelle virkninger af de to fortolkninger heller ikke beskrevet. Dette fremgår ellers klart af påstandsdokumentet og processkriftet om hovedsagen og baggrunden for den.

De faktiske omstændigheder, der foranledigede sagsanlægget, fremgår ikke af sagsfremstillingen: Det er tvivlen hos politikerne om virkningerne af lovforslaget under førstebehandlingen i Folketinget, betydningen af ekspertmødet og beskrivelsen af lovforslagets *formål* på ekspertmødet, Johan Schlüters fortolkningsbidrag og kulturministerens bemærkning hertil, Kommisær Mario Montis opfattelse af konkurrenceret contra ophavsret i forhold til import af dvd-plader fra tredjelande, Kommissionens og Generaladvokatens fortolkning af infosoc-direktivet og EF-domstolens praksis vedrørende forskellen på enerettigheders eksistens og udøvelse.

Som det fremgår af landsrettens begrundelse og resultat, har landsretten alene taget stilling til en for længst afklaret tvist om, hvornår spredningsretten konsumeres. Måske er det rigtigt, at jeg ikke har en retlig interesse i at føre retssag om dette spørgsmål igen, men det har *intet* at gøre med den anlagte retssag og den tvist, der ønskes afklaret med retssagen.

På den baggrund begæres sagen hjemsendt til landsretten til realitetsbehandling af det problem, som fremgår af påstanden, påstandsdokumentet og af byrettens henvisningskendelse.

Og så kan jeg ikke nære mig for i den forbindelse at citere Piet Hein:

*En yndet form for polemik
består i det probate trick
at dutte folk en mening på
hvis vanvid alle kan forstå.*

Det samfundsmæssige problem 1: De høje forbrugerpriser

Som gennemgået i kapitel 10 i processkriftet om hovedsagen er det et anerkendt samfundsmæssigt problem, at forbrugerpriserne i Danmark er de højeste i 18 år. Det var emnet for forespørgselsdebatten den 10. juni 2008, hvor regeringen afviste at have indflydelse på det faktum, selvom det konstaterede problem specifikt i min branche ifølge Konkurrenceregørelsen 2005, kapitel 5, kan henføres til ophavsretsloven i kulturministeriets nuværende fortolkning.

Det er ikke uden grund, at byretsdommer Ole Høyer henviste sagen til behandling ved landsretten jfr. retsplejelovens § 226, stk. 1. Det bestrides i den forbindelse, at en autoritativ lovfortolkning ikke har retskraft i forhold til andre. Det er netop kendetegnende ved en autoritativ lovfortolkning, at den vedrører alle (iøvrigt jfr. den tidligere bestemmelse om, at en sag kan henvises, hvis sagens udfald kan få væsentlig betydning for andre end parterne).

Det samfundsmæssige problem 2: Kulturministeriets manipulation

Det burde være enhver medlemsstats opgave at gøre alt for at sikre, at EU-retten gennemføres så korrekt som muligt. Det virker derfor umiddelbart besynderligt, at kulturministeriet gør sig så store anstrengelser for at undgå, at det undersøges, om infosoc-direktivet er gennemført korrekt i ophavsretslovens § 19.

Den reelle forklaring er, at kulturministeriet har arbejdet tæt sammen med branchen om at gennemføre infosoc-direktivet og i den forbindelse har ført Folketinget bag lyset to gange for at skabe en ordening, der sætter den effektive virkning af EUs konkurrenceregler ud af kraft. Under det lovforberedende arbejde blev et modvilligt Folketing beroliget med, at virkningen af lovforslaget *ikke* ville være som beskrevet af mig i min pressemeddelelse (bilag 3), men det ændrede sig, efter at loven var vedtaget.

Selvom loven også i forbindelse med EF-domstolens behandling af infosoc-direktivets gyldighed af Kommissionen og Generaladvokaten blev fortolket på en lempelig måde, der ikke giver problemer med konkurrencereglerne, blev en EU-konform fortolkning arrogant afvist af kulturministeriet uden vilje til at drøfte betydningen af EF-domstolens afgørelse.

Jeg kan forstå det politiske dilemma, men det er hverken mit eller rettens problem. Retten bør forholde sig objektivt og upartisk til det forelagte problem. Jeg vil endda tilføje, at jeg finder Vestre Landsrets og Kammeradvokatens fremgangsmåde en smule naiv. Problemet forsvinder ikke ved at krænke min ret til at få adgang til en domstolsafgørelse på tvisten om mine forpligtelser. Tværtimod understreger fremgangsmåden blot et retssikkerhedsmæssigt problem.

Det samfundsmæssige problem 3: Vestre Landsrets sjusk og inhabilitet

Vestre Landsrets problem er retssikkerhedsmæssigt. En korrekt fortolkning af ophavsretsloven underminerer afgørelserne i de overfladisk behandlede sager V.L. B-2787-05, V.L. B-2836-06 og V.L. B-0212-07.

I sag V.L. B-2787-05 stadfæstede Eskild Jensen, *Torben Geneser* og Peter Buhl fogedrettens kendelse i den af FDV anlagte fogedsag mod Laserdisken ApS efter at have afvist mit ønske om at afgive forklaring og gennemgå dokumentation. Da de 3 dommere heller ikke fandt det ulejligheden værd at læse de fremlagte processkrifter og min skriftlige partsforklaring, gik det aldrig op for dem, at Laserdisken ApS var under opløsning og ikke havde handlet med noget som helst i mere end to år forud for stadfæstelsen af et fogedforbud. Laserdisken ApS var stævnet ved en fejl, uden at dette gik op for de tre dommere, som heller ikke opdagede, at den egentlig tvist skyldtes FDVs ændrede fortolkning af ophavsretsloven.

For at rette fejlen med den gennemførte fogedforretning uden en retskendelse fremsendte FDV et års tid efter en ny forbuds- og bevissikringsbegæring, som fogedretten i Aalborg godtog. Den blev stadfæstet af Kristian Petersen, Stig Glent-Madsen og Jens Nørtved i de forenede sager V.L. B-2836-06 og V.L. B-0212-07 alene med henvisning til, at jeg burde have forhindret gennemførelsen af fogedforretningen - og det endda selvom den blev gennemført uanmeldt, uden deltagelse af min advokat, og efter at mit ønske om et retsmøde blev specifikt afvist.

Faktum er, at jeg ikke vidste, at sagen var anlagt mod Laserdisken ApS i stedet for mig, da fogedforretningen blev gennemført, og selvom jeg klart havde gjort opmærksom på dette i kæremålet, var det for Vestre Landsret magtpåliggende at placere ansvaret for fejlen på mig.

Uagtet, at jeg undgik direkte at møde nogen af de 6 dommere i nærværende sag, er *Torben Geneser* stadig retsformand for 15. afdeling, som har afsagt den påankede dom. Man kunne foranlediges til at tro, at kollegiale hensyn spiller en *for* stor rolle i Vestre Landsret.

LASERDISKEN

Life imitates art?

Vestre Landsrets adfærd får mig til at tænke på tv-serien "24". Agent Jack Bauer efterforsker et terrorangreb i Los Angeles sammen med FBI, men da det viser sig, at selveste præsidenten har samarbejdet med terroristerne i et forsøg på at nå et politisk mål, vender FBI sig mod Jack Bauer, der er indstillet på at afsløre komplottet. Argumentet er, at en afsløring af præsidentens omgang med terrorister ikke alene vil underminere tilliden til præsidenten, men til præsidentembedet og USA som nation.

Det synes som om, at Kammeradvokaten og Vestre Landsret er villige til at sætte deres integritet på spil for at undgå, at en demokratisk skandale bliver afsløret.

Hvor meget hår på brystet har Højesteret? Er den lige så saglig og upartisk som byretsdommer Ole Hoyer, eller vælger den Vestre Landsrets løsning af andre motiver?

Jeg har bemærket, at højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen ikke var interesseret i at tillade en bedømmelse af Vestre Landsrets ubegrundede kendelse om at foretage delforhandlingen, så spørgsmålet er desværre ikke så retorisk, som det burde være.

Henvisning til Østre Landsret

En hjemvisning til realitetsbehandling ved landsretten vil blive fulgt op med en anmodning om at få sagen behandlet af dommere fra Østre Landsret. Laserdisken ApS blev frifundet af Østre Landsret i bevissikringssagen, der blev gennemført i København, så Østre Landsret har ikke et selvstændigt motiv til at undgå en autoritativ afgørelse på ophavsretslovens fortolkning.

Sammenfattende gøres det gældende:

- at Vestre Landsrets 15. afdeling ikke har forholdt sig til det forelagte problem,
- at Højesteret ikke bør behandle en problemstilling, der ikke først har været behandlet af landsretten, og
- at sagen derfor bør hjemvises til en realitetsbehandling af det forelagte problem.

Følgende bilag vedlægges nærværende processkrift

- Bilag 42 Byrettens henvisningskendelse, 14. marts 2008.
- Bilag 43 Påstandsdokument vedrørende delforhandling om afvisning, 19. august 2008.
- Bilag 44 Processkrift vedrørende hovedsagen og baggrunden for den, 19. august 2008.

Aalborg den 21. oktober 2008

Hans Kristian Pedersen

*"Hele den rådne struktur måtte kollapse,
før vi kunne lære sandheden."*

(Emile Zola, forfatter til "J'accuse")